

Pe aripi de vultur

Influenceri

Nr.9
2022

14

Coșul de papură

18

Like Share
Subscribe

21

Vreau să fiu
influencer



Hrană pentru suflet

Pledoaria lui Iosua – o provocare pentru noi	4
Coșul de papură.....	14



Biblia practică

Cine te influențează?	8
Creștinul și rețelele de socializare	28



Din prezent

Urmărește binele!.....	11
Like Share Subscribe	18
Vreau să fiu influencer	21



Vestea Bună

Învingând teama de moarte.....	32
--------------------------------	----

**Ei au primit Cuvântul cu toată bunăvoința,
cercetând zilnic Scripturile.**

FAPTELE APOSTOLILOR 17:11

Editură:

The Bereans Publishing Ltd.,
United Kingdom
info@the-bereans.com
www.the-bereans.com

Drepturi de autor fotografii:

© Shutterstock.com:
pictograme; 28
© AdobeStock: pag. 1, 4, 7, 8, 11, 12,
14, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 26, 28, 31,
32

Echipa de redacție:

Andreea Sima, Monica Drăgan,
Camelia Tașbac, Sara Ion, Rodica
Drăgan, Lucian Frățilă, Teodor
Cernat, Robert Ion, Alexandru Savu,
Emanuel Munteanu

Detalii de contact:

pearipidevultur@gmail.com
www.clickbible.org



Aglomeratie mare în pasajul subteran de la Piața Unirii, București. Lumea se îmbulzește în ambele direcții, unii făcându-și loc cu coatele... Îmi atrag atenția două fete îmbrăcate șic, care încearcă să înainteze printre oamenii grăbiți. Mă întreb unde le este mama și o zăresc în secunda următoare, la câțiva metri în urma fetelor, privind intens la telefonul mobil.

Trăim vremuri ciudate, în care tehnologia ne conectează la o realitate și ne deconectează de la alta. Locuim în același cartier cu prietenii și vecinii, dar suntem prieteni doar pe Facebook sau Instagram. De multe ori suntem înstrăinați de cei apropiați, care ne pot modela viața prin exemplul lor, însă devotați unor vedete de pe internet pe care nu le-am cunoscut niciodată.

Am fost creați să fim împreună, să interacționăm și să ne influențăm unii pe alții. Tinerii își doresc foarte mult să socializeze și să fie acceptați de grupul de prieteni în care se simt bine. Dorim să abordăm fenomenul *influencerilor*, care a luat amploare în mediul online și să remarcăm îndemnul Scripturii adresat tinerilor credincioși – de a fi modele și de a urma pe cei care-L urmează pe Domnul Isus.

Pavel i se adresează tânărului Timotei astfel: *“Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii model al celor credincioși în cuvânt, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție”* (1 Timotei 4:12). Timotei avea responsabilitatea să fie un model **al** celor credincioși, nu **pentru** cei credincioși. Modelul este matrița, piesa de căpătâi, forma care dă linia. Doar în măsura în care privim la Hristos și învățăm de la El, așa cum ni-L prezintă Cuvântul lui Dumnezeu, vom putea răspândi parfumul unui credincios veritabil, fără a ne compara cu alții. Timotei *“a urmat îndeaproape învățătura, purtarea, planul, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, răbdarea”* lui Pavel (2 Timotei 3:10). Și noi suntem chemați să îi urmăm pe cei care merg cu credincioșie după Hristos.

Poate ne-am concentrat căutările și așteptările în special în mediul virtual, însă n-ar trebui să fim surprinși dacă am găsi modele sănătoase în Scriptură și în imediata noastră apropiere. Prin urmare, mingea este în terenul nostru.

Echipa de redacție



Pledoaria lui Iosua – o provocare pentru noi

Capitolele 23 și 24 din cartea Iosua relatează mesajul de rămas bun al unui slujitor în vârstă al Domnului, chiar înainte de a părăsi scena acestei lumi. Iosua a fost conducătorul poporului pământesc al lui Dumnezeu și le-a oferit un exemplu minunat, vrednic de urmat. Pledoaria lui este un apel mișcător către noi toți care îi aparținem Domnului Isus și care dorim să-L urmăm.

În articolul acesta doresc să evidențiez trei puncte esențiale din capitolul 23.

1. Ascultare

“Fiți deci foarte curajoși, ca să păziți și să faceți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, ca să nu vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga” (versetul 6)

Noi, creștinii, nu ne mai aflăm sub autoritatea legii lui Moise, ci nouă ne-a fost dăruit întreg Cuvântul lui Dumnezeu (Biblia). Faptul că Dumnezeu cel măreț Se coboară la noi pentru a ne permite să-L cunoaștem voia este o binecuvântare minunată. Noi ar trebui “să fim umpluți de cunoștința voii



Lui, în orice înțelepciune și pricepere spirituală” (Coloseni 1:9). Să ne aducem aminte că un lucru este *să cunoaștem* voia lui Dumnezeu, și altul este *să facem* voia lui Dumnezeu. Ambele sunt esențiale și obligatorii.

Iosua ne provoacă *să păzim* și *să facem* voia lui Dumnezeu așa cum ne-a fost descoperită în Cuvântul Lui. Noi alegem *să păzim* (adică nu vom renunța la el) acel lucru pe care îl considerăm important și valoros. De asemenea, putem face ceva doar dacă știm mai întâi ce este de făcut. În aceasta constă importanța vitală a Cuvântului lui Dumnezeu în viețile noastre. Iacov ne îndeamnă să nu fim doar “ascultători” ai Cuvântului, ci “împlinitori”, și adaugă faptul că cine doar ascultă și nu practică ce ascultă se înșală pe sine însuși. Practicarea Cuvântului înseamnă ascultare. Cuvântul lui Dumnezeu ne oferă indicații practice pentru diferitele noastre situații zilnice: viața personală, de familie, profesională sau de adunare. Rămâne doar întrebarea dacă vom asculta sau nu.

Iosua adaugă faptul că poporul lui Dumnezeu nu trebuie să se abată nici la dreapta, nici la stânga. Aceasta înseamnă că nu avem

voie să adăugăm ceva la Cuvântul lui Dumnezeu (propriile păreri, tradiții sau reguli), ori să ometem ceva (adică lucrurile care nu ne plac prea mult sau cele care ni se par învechite). Pericolul acesta ne pândește în permanență. De aceea, ar trebui să fim atenți să păzim și să facem tot ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

2. Perseverență

“ci să vă alipiți de Domnul Dumnezeu vostru, cum ați făcut până în ziua aceasta” (versetul 8)

Ate alipi de cineva înseamnă a te ține strâns de cineva și a nu-i da drumul. Limbajul Noului Testament echivalează acest lucru cu dedicarea și devotamentul față de Domnul Isus. Cea mai bună exemplificare a sensului acestui termen se găsește în pasajul din Fapte 11 unde Barnaba ajunge la Antiohia și vede lucrarea harului divin în creștinii din lumea păgână. Versetul 23 afirmă: “... care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și-i îndemna pe toți să rămână cu hotărâre de inimă alipiți de Domnul”. Puteți observa aceeași expresie, “a se alipi”, ca în Iosua 23.

Este nevoie de “hotărâre de inimă” pentru a practica perseve-



rența. Atunci când Daniel a venit la Babilon ca tânăr și nu a dorit să se lase influențat de toate lucrurile străine pe care le-a văzut în acel oraș corupt, a dovedit hotărâre. O hotărâre (intenție) are de-a face în mod obișnuit cu *mintea și cu voința* noastră. Aici, însă, este o hotărâre a *inimii*. Alipirea de Domnul are într-adevăr de-a face cu voința noastră, însă implică mult mai mult inima noastră. Iar lucrul acesta ne duce cu gândul la cele două expresii pe care le-am folosit, și anume dedicare și devotament. Acestea implică atât “capul”, cât și “inima”. Înțelegerea și discernământul nostru nu sunt absolut deloc excluse.

Aș vrea să remarcăm în treacăt că suntem îndemnați să ne alipim de “Domnul”. Nu este doar “Isus”, ci Domnul. Este relativ ușor să mergem înainte pe cale cu “Isus” (Salvatorul nostru). Este însă mult mai dificil să te alipești de un Domn a cărui domnie este respinsă pe scară largă și ignorată în această lume. Însă acesta este exact lucrul pe care ar trebui să îl facem.

3. Dragoste

“Deci luați seama bine la sufletele voastre, ca să iubiți pe Domnul Dumnezeul vostru” (versetul 11)

Iosua accentuează responsabilitatea noastră personală și atenția pe care trebuie să o arătăm pentru a-L iubi pe Domnul Isus. Adevărul că noi suntem “preaiubiți” (iubiți de Tatăl și de Fiul) este un lucru care întrece orice înțelegere sau imaginație omenească. Însă Biblia ne vorbește, atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, despre dragostea noastră pentru Dumnezeu și pentru Domnul Isus. David a exprimat aceasta în mod incontestabil prin acea minunată declarație de dragoste: “Te iubesc, Doamne, tăria mea!” (Psalm 18:1). După ce Petru a fost întrebat de Domnul Isus Însuși dacă îl iubește, a vorbit cel puțin o dată despre dragostea lui pentru Domnul Isus și a scris în prima sa epistolă: “pe care, fără să-L fi văzut, îl iubiți” (1 Petru 1:8). Există oare vreun copil al lui Dumnezeu care nu îl iubește pe Dumnezeu Tatăl și pe Domnul Isus?

În esență, ce înseamnă să-L iubești pe Domnul? Înseamnă doar să vorbești sau să cânti despre dragostea pentru El? Este o mărturisire în rugăciune? Chiar dacă acestea nu se exclud, punctul esențial este altul. Dragostea pentru cineva nu înseamnă în primul rând să vorbești despre ea, ci mai degrabă să o demonstrezi. Să



iubești pe cineva cu adevărat înseamnă să fii la dispoziția acelei persoane oricând este nevoie, să îți oferi serviciile. Când ne-a iubit Dumnezeu, Și-a dovedit dragostea dându-ne pe preaiubitul Său Fiu. El nu L-a cruțat când Și-a arătat dragostea divină. Dacă Îl iubim cu adevărat pe Domnul, vom demonstra lucrul acesta prin ceea ce facem. Ioan exprimă acest adevăr astfel: “Copilașilor, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr” (1 Ioan 3:18). A-L iubi pe Domnul Isus are de-a face cu slujba noastră pentru El. El însuși este exemplul perfect. Atunci

când trăia pe pământ El a declarat: “dar ca să cunoască lumea că Eu Îl iubesc pe Tatăl și cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac” (Ioan 14:31). Dragostea adevărată este dovedită prin ascultare. Iar lucrul acesta ne aduce înapoi la primul punct. Ascultarea creștină este motivată de dragoste. Acesta este cel mai înalt “nivel” al ascultării.

Fie ca noi toți să fim încurajați și motivați de pledoaria lui Iosua pentru a-L asculta pe Domnul, pentru a ne alipi de El și pentru a-L iubi!

Ernst-August Bremicker



Cine te influențează?

Încă din vremea copilăriei am căutat în persoanele apropiate un reper în aspirațiile noastre pentru viitor. Părinții, frații, prietenii și colegii mai mari ne-au devenit modele prin vorbirea, comportamentul, îmbrăcămintea și realizările lor. La vârsta adolescenței și a tinereții ajungem să admirăm personaje din cărți, eroi de film și personalități din lumea filmului sau a modei. La vârsta maturității ne îndreptăm atenția către oameni de succes din diferite domenii. Adevărul este că la orice vârstă suntem formați și modelați (chiar în subconștient) de cei apropiați și de cei din sfera preocupărilor noastre.

Înțelepciunea acumulată odată cu trecerea vremii ne arată că, în cele mai multe situații, am fost

dezamăgiți de cei pe care i-am socotit vrednici de urmat. În acest context, cred că este util să căutăm în Scriptură modele de oameni credincioși despre care putem afla lucruri “vrednice de primit”.

Doresc să remarcăm o persoană care a manifestat un devotament autentic pentru Domnul Isus, cunoscându-L pe El și dragostea Lui, slujindu-L cu credințioșie: diaconul (slujitorul), evanghelistul și familistul Filip. Capitolele 6, 8 și 21 din cartea Faptele Apostolilor ni-l prezintă pe acesta în cele trei ipostaze menționate mai sus.

Fapte 6 relatează modul în care a procedat Adunarea, la începuturile ei, pentru rezolvarea unor dezacorduri apărute între



credincioși – alegerea celor șapte diaconi, care urmau să se ocupe cu ajutorarea sfinților în nevoie. Filip, unul dintre aceștia, îndeplinea criteriile necesare slujbei sale: era dintre cei credincioși, “cu mărturie bună, plin de Duh Sfânt și de înțelepciune” (Fapte 6:3). Pavel completează tabloul calităților unui diacon în 1 Timotei 3:8-10,12: “demni, nu cu două fețe, nu dedați la mult vin, nu doritori de câștig josnic, păstrând taina credinței într-o conștiință curată. Și aceștia, de asemenea, să fie întâi încercați, apoi să slujească, fiind de neînviuit [...], soți ai unei singure soții, conducându-și bine copiii și propriile case”. Lasă-te influențat de un astfel de slujitor, slujindu-L pe Hristos.

După îndeplinirea slujbei de diacon cu credincioșie și înțelepciune, având o bună mărturie și îndrăzneala credinței, plin de Duh Sfânt, Dumnezeu îl promovează pe Filip și îl folosește ca evanghelist în lucrarea Sa. Fapte 8:5 menționează: “le-a predicat pe Hristos”. Filip lucrează cu multă râvnă în ținutul Samariei pentru o vreme, însă Dumnezeu îl scoate din teritoriul unde se bucura de succes spiritual și-l trimite într-un loc “pustiu”. Ne impresionează ascultarea lui ime-

diată de Domnul, fără întrebări sau comentarii, dovedind o smerenie autentică, după modelul desăvârșit al Domnului Isus. Duhul Sfânt îl conduce pe Filip către un om care avea nevoie de mântuire. Fără îndoială că famenul etiopian a dus mai departe Evanghelia harului în ținutul întunecos al Africii.

În Fapte 21:8 Cuvântul lui Dumnezeu ne descoperă frumusețea spirituală a unei case care se deschide pentru Hristos. Istoria lui Filip ne arată un model clar:

- o inimă deschisă pentru a-L sluji pe Domnul Isus
- o gură deschisă pentru a vorbi despre Domnul Isus
- o casă deschisă pentru a-L primi (a-L găzdui) pe Domnul Isus

Casa lui Filip se afla în Cezareea, un loc strategic pentru a-i primi pe slujitorii Domnului. Casa primitoare de oaspeți (Matei 25:35) avea, alături de soția lui Filip, și patru fete fecioare, care profețeau. Soția lui Filip nu este menționată în textul biblic, însă cu siguranță cele patru fiice fuseseră crescute în învățătura și mustrarea Domnului de credincioasa lor mamă, care și-a ocupat cu cinste locul oferit de Dumnezeu, în calitate de femeie și



de mamă. Am putea afirma despre ea ceea ce este scris la 1 Timotei 3:11: “Femeile, la fel: demne, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase în toate”.

Au găzduit pe frații care au rămas la ei câteva zile; i-au primit ca pe Hristos! Având în vedere condițiile de atunci, nu cred că era ușor să găzduiești câteva zile un grup de lucrători, care erau în nevoie, atât pentru situația imediată, cât și pentru călătoria pe care o aveau de făcut în continuare. Despre cele patru fiice ale lui Filip se spune că “erau fecioare care profeteau” (v. 19). Fără îndoială că aceste tinere, în ceea ce erau și în ceea ce făceau, au învățat de la părinții lor, care erau pentru ele un model! Asemenea părinților lor, aceste tinere fete trăiau curăția prin Hristos, vorbeau despre Domnul Hris-

tos, “profeteau” și-L găzduiau pe Hristos, prin găzduirea de frați.

Putem desprinde următoarele gânduri din relatarea menționată în Fapte 21:

- Filip este influențat de Domnul său, Isus Hristos
- soția lui Filip este influențată de soțul ei
- fetele lui Filip sunt influențate de părinții lor

Conform relatării biblice, în casa lui Filip, deschisă pentru Domnul Isus, s-au făcut descoperiri prin Duhul Sfânt, care S-a folosit de un profet al Domnului. Pe tine ce personaj biblic te-a influențat astfel încât să ai o atitudine corectă și inspirată față de Domnul nostru Isus Hristos?

Ștefan Critu

*Fiiți imitatorii mei,
cum și eu sunt al lui Hristos.*

1 Corinteni 11:1

Urmărește binele!

În ziua de astăzi lumea acordă o mare importanță influencerilor. Pe rețelele de socializare, precum Instagram, aceștia influențează alți oameni, iar acum chiar reușesc să câștige bani, recomandând diverse obiecte potențialilor cumpărători. Influencerii se găsesc oriunde, buni și răi. Sunt influențat și influențez și eu la rândul meu. Orice văd, aud sau fac, are un impact asupra mea și asupra celor din jurul meu, fie că realizez acest lucru sau nu.

Astfel stând lucrurile, pe cine/ce lășăm să ne influențeze viața? Sunt acestea influențe bune sau rele? Ce apare prima dată în feed-ul Instagram-ului meu? Aceste întrebări mă condamnă. De multe ori găsesc mai multe videoclipuri neinteresante decât citate creștine.

Ce mă influențează? Haideti să discutăm despre influența rețelelor de socializare, întrucât consider că este cel mai vast motor de influențe din zilele noastre.

Atunci când îmi deschid aplicația Instagram, văd mai întâi ce au postat oamenii pe care îi urmăresc. Prietenul meu a fost în Hawaii și s-a distrat de minune. Vărul meu a mâncat înghețata vieții lui. Este chiar frumos să interacționezi cu prietenii tăi și să îi cunoști, să știi ce fac, unde sunt sau prin ce trec. Aceste lucruri sunt importante atât timp cât nu-mi consumă timpul meu cu Domnul.

După ce am dat “like” unui set de poze, ajung la secțiunea din mijlocul aplicației, unde pot vedea tot felul de lucruri. În mod normal, acestea sunt în legătură cu ceea ce



am căutat anterior sau cu pozele și filmele pe care le-am văzut. Dar, uneori, acolo sunt lucruri total nepotrivite. Acele lucruri mă influențează și pe mine și trebuie să-l cer Domnului să-mi curețe viața.

În plus, se pare că o mare parte din ceea ce vedem pe Instagram este centrat pe “eu”. Până și citatele creștine sunt despre “cine sunt eu”, sau “problemele mele și Dumnezeu”; este întotdeauna despre “eu, eu, și iar eu”. Aceasta ne poate încuraja uneori, dar nu ne îndreaptă privirea către obiectul potrivit. Am observat următorul lucru: cu cât sunt mai ocupată cu Domnul Isus, cu atât sunt mai puțin ocupată cu mine însămi. Este destul de simplu, dar uneori este atât de greu să-l aplici. În mare parte, aceasta se datorează faptului că nu mă concentrez pe obiectul potrivit. În schimb, de cele mai multe ori pierd timpul pe rețelele de socializare. Îmi petrec o zi întreagă doar derulând prin feed-ul meu sau căutând o idee de design interior. Nu că Insta sau Pinterest sunt rele în sine, dar nu mă apropie neapărat de Domnul...

Indiferent dacă trăim în America sau în Europa, sau oriunde în lume, auzim același lucru: bisericile sunt pustii. Oare de ce? Cred

că oamenii sunt prea ocupați. Prea ocupați privind la ei înșiși, petrecând timp inutil pe rețelele de socializare, iar rezultatul este că viața lor spirituală se stinge ușor. Pentru a fi mai asemănător cu Hristos, trebuie să mă hrănesc cu Hristos. Orice văd, aud sau fac, dacă nu are legătură cu Hristos, nu mă va aduce mai aproape de El. Nu că ar fi neapărat rău, dar nu va aduce nimic în viața mea spirituală. Noi trebuie să muncim și este în regulă să avem și un hobby. Însă trebuie să fim atenți ca acest lucru să nu ocupe primul loc în inima noastră și să nu ne ia timpul pe care ar trebui să-l petrecem cu Domnul.

Ce fel de influență sunt eu?

Nu pot nega faptul că îmi influențez enorm copiii. Modul în care aceștia vorbesc, se joacă împreună sau se îmbracă este direct asociat cu mine. De asemenea, ei se influențează reciproc în lucruri bune și rele. Noah repetă tot timpul ceea ce spune Shiloh. Când Noah vrea să cânte, Shiloh cântă împreună cu el. Societatea funcționează în același mod. Vecina mea pune o coroană la ușa ei de la intrare, iar eu cred că este o idee grozavă și mi-ar plăcea să fac la fel, pentru că mi se pare foarte



drăguț. Copiii mei au văzut o minge mare de plastic acasă la cineva și s-au jucat mult cu ea. Când vin acasă, consider că ar fi bine să iau una și pentru ei, să se joace aici în curte. Influențele sunt peste tot. Unele bune, altele rele.

Celălalt lucru la care mă gândeam legat de subiectul nostru este că atunci când facem anumite lucruri, ar trebui să ne întrebăm mereu care este scopul: să plăcem oamenilor sau să îi plăcem lui Dumnezeu. Dacă vreau să-i influențez pe oameni să privească spre Domnul, pot să nu mă laud cu cât de bine îmi stă părul. Mai degrabă aș putea împărtăși un verset sau o experiență. Nu am intenția să impun o regulă, este doar un sfat, de acord? Nu că nu mai avem voie să postăm altceva decât un verset... :D

Îmi vin în minte doi influenceri din Biblie: o mamă evlavioasă și o bunică. În 2 Timotei 1:5 ni se spune că ele au avut un impact în viața lui Timotei. Dovedind credință în viața lor, l-au influențat pe copilul care creștea urmându-le exemplul. Pavel putea vedea în Timotei aceeași credință pe care o văzuse la ele. Nu-i pot face pe alți oameni să creadă, dar pot să-mi manifest practic credința în viața mea. Am

avut privilegiul de a crește într-un cămin creștin. Mama a trecut prin marea încercare de a-și pierde soțul, pe tatăl meu. Pe măsură ce creșteam, am avut prilejul să văd credința mamei în viața ei de zi cu zi și acest lucru a avut un impact major asupra mea. Credința poate lupta fără arme, credința poate cânta în timp ce varsă lacrimi. Termenul “follow” (“a urmări”) este mult folosit astăzi. Poți urmări lucrurile care te interesează, poți urmări influenceri de tot felul. Dar ceea ce ne spune Biblia este: “Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu; [...] imitați-le credința!” (Evrei 13:7). Aceștia ar trebui să fie cei care ne influențează, cei care au adus și încă aduc Cuvântul lui Dumnezeu în viețile noastre, oamenii care dovedesc credință în viața lor de zi cu zi.

Acesta este genul de influență pe care mi-aș dori să o am și să fiu pentru oamenii din jurul meu.

“Dar fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu cei care-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată” (2 Timotei 2:22).

Charlotte Pickering

Coșul de papură

“Prin credință, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui, pentru că au văzut că era frumos copilășul, și nu s-au temut de porunca împăratului” (Evrei 11:23).

Noi, copiii lui Dumnezeu, am fost eliberați de sub puterea întinericului și strămutați în împărăția Fiului dragostei Lui. Cu toate acestea, ne aflăm în continuare în mijlocul lumii acesteia și suntem influențați zilnic de cei din jurul nostru. Cel mai mare influencer al nostru este de obicei mama sau ambii părinți. Când mergem la grădiniță și apoi la școală suntem expuși vrând-nevrând altor influențe. Colegii noștri au altă educație, alte obiceiuri și convingeri, iar

acestea își lasă amprenta și asupra noastră. În special în timpul adolescenței suntem foarte deschiși pentru tot ce este nou. Este normal să fie așa, pentru că la această vârstă suntem asemenea unui burete însetat, gata să asimilăm orice informație.

De obicei, efectele expunerii la diverse influențe nu se văd imediat, ci apar mai târziu. De exemplu, părinții creștini doresc totdeauna binele copiilor lor și îi educă în acest sens. Cunosco o familie care are un singur copil, iar tatăl îmi spunea: “Eu am avut o copilărie grea, marcată de lipsuri materiale și doresc ca fiul meu să o ducă mai bine”. Prin urmare, toată educația copilului s-a concentrat



pe materialism, în spiritul lumii acesteia, iar influențele unei asemenea educații se vor resimți probabil o viață întreagă.

Iubiți tineri, care vă doriți o familie sau v-ați întemeiat deja una, ce priorități v-ați stabilit? Cu siguranță că bagajul influenței de acasă vă va caracteriza în continuare spre bine sau spre rău. Probabil toți dorim să-L urmăm pe Hristos, numai că există păreri diverse despre cum trebuie să mergem pe calea noastră. În Ioan 21:7,8 ucenicii au plecat din același loc spre aceeași țință, ca să ajungă la Domnul Isus. Petru a ales calea înotului, iar ceilalți au venit cu corabia, dar toți s-au regăsit la picioarele Domnului, de la care au primit pâine și pește, adică hrană pentru trup și suflet.

Cu ce îi hrănim pe copiii noștri sau cum le influențăm viața astfel încât ei să trăiască spre onoarea lui Dumnezeu și spre folosul celor din jurul lor? Mă gândesc la Moise a cărui copilărie este descrisă în Exod 2:1-10. El s-a născut în împrejurări dificile în Egipt, iar părinților lui nu le-a fost ușor să-l ferească de efectele Nilului, care era considerat izvorul bunăstării și bucuriei la egipteni. La porunca lui Faraon toți nou-născuții evreilor

trebuiau aruncați în râul Nil. Părinții lui Moise au făcut la fel, dar l-au protejat punându-l într-un coșuleț de papură – un chivot mic. Chivotul, o imagine a Domnului Isus, este cel mai sigur și binecuvântat loc în care putem să-i adăpostim pe micuții noștri.

Observați că părinții lui Moise au așezat coșulețul în stuful de la marginea Nilului, acolo unde curenții râului erau abia percepțibili. Pe lângă faptul că influența lumii a fost minimalizată, totul se întâmpla sub supravegherea lui Miriam, sora cea mare a lui Moise. Ce învățăm din aceasta? Nu trebuie și nici nu putem evita contactul cu gândirea lumii acesteia, dar este un mare har când expunerea la lume se face sub supravegherea lui Miriam. Ea nu era comandant sau dictator, ci supraveghetor. Proceda exact cum spune Petru în prima lui epistolă în capitolul 5:2-4: “păstoriți turma lui Dumnezeu care este între voi, supraveghind, nu constrânși, ci de bunăvoie; nu pentru câștig rușinos, ci cu dragă inimă; nu ca domnind peste cei dați vouă, ci fiind modele pentru turmă”. Deci ea urmărea ce se întâmpla cu fratele ei și a intervenit când a fost necesar: nu cu teamă, ci cu puterea credinței. Moise a



fost găsit de fiica lui Faraon, care a făcut imediat uz de dreptul ei de proprietar. Miriam nu l-a putut împiedica pe Moise să devină fiul fiicei lui Faraon, dar l-a influențat să ajungă într-un mediu în care i-a fost asigurată o creștere sănătoasă.

Si copiii noștri se nasc în lumea aceasta, al cărei stăpânitor este diavolul (Faraon). Nu putem evita acest lucru, deoarece toți ne-am născut în păcat. Moise a ajuns iarăși la mama sa, iar ea l-a alăptat până a fost dat fiicei lui Faraon. Iar acum, atenție: acești ani petrecuți la sânul mamei sale și-au lăsat amprenta (influența) pentru tot restul vieții sale. Aici a avut parte de:

1. Protecție și căldură

De aceea este necesar să nu-i încărcăm pe copiii noștri cu griji și problemele noastre. Ele nu se discută înaintea copiilor pentru că acest lucru nu contribuie la rezolvarea lor, ci, din contră, dăunează formării caracterului lor.

2. Hrană sănătoasă pentru creștere

Laptele de mamă este cel mai sănătos aliment pentru copil, deoarece este un produs autentic al acesteia. Când îi vorbim copilului despre Domnul Isus trebuie

sa fie din al nostru, din proprietatea noastră. Când Domnul Isus a fost întrebat în Ioan 8:25: “Tu cine ești?”, El le-a spus: “Întocmai ceea ce vă și spun”.

Oare care a fost efectul influenței mamei lui Moise într-o condiție de sărăcie materială extremă față de fastul bogăției din palatul lui Faraon, la care Moise a fost expus timp de 40 de ani? Biblia spune în Evrei 11:24-27: “Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiu al fiicei lui Faraon, alegând mai degrabă să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă plăcerea trecătoare a păcatului, socotind ocara lui Hristos mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că privea spre răsplătire. Prin credință a părăsit Egiptul, netemându-se de mânia împăratului, pentru că a stăruit, ca văzându-L pe Cel nevăzut”.

Prin urmare, iubiți părinți tineri, primii ani din educația creștină a copilului sunt esențiali pentru restul vieții lui. Dacă la vârsta de trei ani îi trimitem în brațele lumii (creșă, etc.) vom plăti un preț amar pentru puțina bunăstare materială acumulată în favoarea lor, preț pe care oricum copiii nu-l apreciază. Ei apreciază cel mai mult prezența



și iubirea mamei (părinților). Moise petrece încă 40 de ani în școala lui Dumnezeu unde învață meseria de păstor, care îi era atât de necesară în lucrarea pentru Dumnezeu și pentru poporul său. Sosește apoi clipa cea mai importantă din viața lui (și a noastră): momentul în care Dumnezeu i se poate descoperi personal. Citim în Exod 3:13-14: “Și Moise a zis lui Dumnezeu: “Iată, voi veni la fiii lui Israel și le voi zice: «Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi». Și vor zice: «Care este Numele Lui?» Ce să le spun?” Și Dumnezeu a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CE SUNT“. Și a zis: “Așa vei spune fiilor lui Israel: «EU SUNT» m-a trimis la voi“.

Abia acum începe adevărata Aviață a lui Moise pentru Dumnezeu și pentru popor. Iar toate acestea s-au întâmplat pe temeiul faptului că părinții săi i-au pregătit din timp un coșuleț în care să fie ferit de valurile Nilului și că a savurat căldura și hrana sănătoasă în prezența părinților săi.

Ce prioritate avem pentru copiii noștri: bunăstarea materială sau bunăstarea spirituală? Domnul să ne dea mult har și înțelepciune pentru a fi influencer de folos în favoarea Domnului și Mântuitorului nostru.

”Și unii erau convinși de cele spuse, dar alții nu credeau” (Iapte 28:24).

Artur Martini





Like Share Subscribe

Astăzi influencerii sunt acele persoane din medii online care emit opinii pe diferite teme, modelând astfel mințile crude. După standardele actuale, cei care au între 1.000 și 40.000 de "followers" sunt micro influencers, cei care au între 40.000 și 1.000.000 de "followers" sunt macro influencers, iar cei cu peste 1 milion sunt mega influencers.

Isus Hristos a avut la început doar 12 "followers". Prea puțin după standardele de astăzi: cu acest număr nu s-ar înscrie azi în niciun top, cu 12 "followers" nici măcar nu contezi. Este foarte interesant să vezi că uneori Domnul Isus a refuzat

"followers" pe care îi trimitea acasă (Marcu 5:18,19). Alteori le porunceau să nu vorbească despre El, refuzând reclama gratuită (Luca 4:41). Nu era ca influencerii de astăzi de pe YouTube, Instagram sau TikTok, nu era nici ca oamenii mari ai istoriei moderne. Era diferit. De fapt, toți marii lideri ai lumii au scris cărți, au revoluționat știința, au condus armate, au cucerit imperii, s-au înconjurat de oameni puternici și loiali și astfel au ajuns pe culmi. El n-a scris nicio carte, n-a condus nicio armată, chiar a poruncit să băgăm sabia înapoi în teacă. S-a înconjurat doar de oameni simpli, dintre care, în final, unul L-a trădat, iar ceilalți L-au părsărit. Omeneste vorbind, El ar fi tre-



buit să fie înghițit de istorie și uitat; totuși, astăzi El este Cel care domină și împarte istoria în două: înainte și după Hristos.

Influencerii de astăzi se bat pentru mintea noastră. În mintea ascultătorului trebuie zugrăvită o anumită imagine cât mai clară cu putință. În momentul în care imaginea despre ceva sau cineva este clară în mintea noastră, atunci urmează acțiunea în concordanță cu imaginea care ni s-a livrat. Pentru a fi mai clar vă ofer două exemple. Un anume partid politic caută să prezinte electoratului pe adversarii lor politici într-o imagine de partid corupt și incult, în timp ce ei se recomandă competenți și morali aceluiași electorat. Când această imagine este bine conturată în mintea oamenilor, nu mai este nevoie să le spui cum să voteze; deja o vor face singuri conform imaginii pe care o au despre unii sau alții.

Al doilea exemplu este din sfera spirituală, uneori formându-ne o imagine deformată despre ce înseamnă să fii creștin. Această imagine arată cam așa: să fii creștin înseamnă să pierzi toate bucuriile tinereții, înseamnă priver de frumos și de viață. Să fii creștin este sinonim cu tristețea și eșecul vieții. Dacă această imagine a prins contur în mintea cuiva, următoarea lui acțiune va fi să părăsească adunarea și

să caute bucuria în altă parte.

Astăzi, ca să poți fi un mega influencer, ai nevoie de platforme puternice de comunicare. Cel care deține azi canalele de comunicare mass-media, acela conduce narațiunea vremii; el poate livra, filtra și cenzura conținutul. Când reușește să aducă oamenii în fața ecranului, influencerul este cel care conduce povestea, iar privitorii îi ciugulesc din palmă. Printr-un lockdown fizic și spiritual, dar cu libertate totală la ecran și telecomandă, “succesul” este garantat.

Canalul principal de comunicare al lui Dumnezeu rămâne Biblia. Dacă ne îndepărtăm de Biblie și ne aruncăm în brațele Internetului suntem în mare pericol. Din nou lupta pare inegală: o carte versus arsenalul de televiziuni și de platforme sociale. Oare tehnologia va înghiți cărțile? Să aruncăm o privire în viitor să vedem: “Și i-am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în picioare înaintea tronului; și au fost deschise niște **cărți**. Și a fost deschisă **altă carte**, care este a vieții. Și morții au fost judecați după cele scrise în **cărți**, potrivit faptelor lor”. La final, **Cartea** învinge!

Microsoft a patentat un proiect software prin care permite oamenilor în viață să vorbească cu cei care au murit, contra costa, desigur.



Inteligența artificială poate reține chip-ul, amprenta, vocea defunctului, de asemenea îi poate memora discuțiile, prietenii, călătoriile și multe alte informații personale. Pe baza acestor informații, Microsoft poate “aduce la viață” pe cel mort. Însă toate aceste informații sunt scrise și în altă parte, în niște cărți. Iar la judecată nu se vor folosi postările noastre de pe Facebook, ci cărțile. Acolo informația este obiectivă și completă.

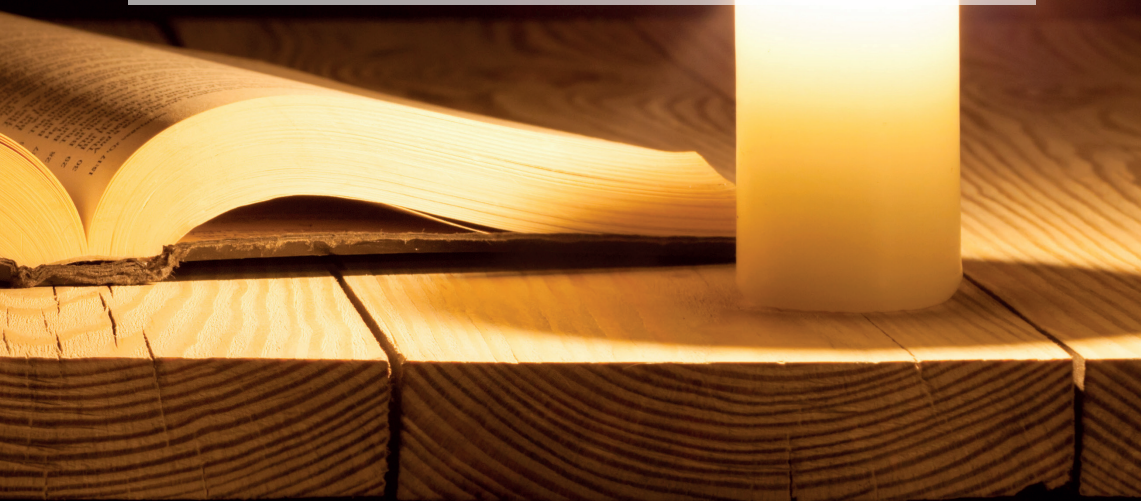
Cei mai mari consumatori de conținut online sunt copiii și tinerii, ei sunt followerii influencerilor de astăzi și ei sunt cei care vor acționa mâine. Mulți creștini își doresc să fie influenceri pozitivi; nu știu să spun dacă este bine sau rău, vreau doar să afirm că există o cale mai bună pe care o arată Biblia: *“în toate fiind tu însuși un model de fapte bune; în învățătură, nestricăciune”* (Tit 2:7).

Modelul este altceva decât influencerul. Modelul lucrează, îl vezi transpirând și cheltuind, apoi vorbind. Influencerul poate vorbi drept și trăi strâmb, modelul este drept și în vorbire, și în trăire. Dumnezeu ne cheamă să fim modele, nu influenceri, pentru că influencerii primesc răsplata pe pământ, iar modelele o primesc în cer. Domnul Isus este Modelul, El este prototipul și matrița vieții din belșug.

“Pentru că la aceasta ați fost chemați; pentru că și Hristos a suferit pentru voi, lăsându-vă un model, ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2:21). Toți doresc să fie influenceri, dar nu modele, pentru că a fi un model înseamnă jertfă și lepădare de sine și doar după acestea vine înălțarea.

Există o singură Persoană și o singură carte care merită din partea noastră un Like Share și Subscribe.

Robert Ion



Vreau să fiu influencer

În urmă cu câteva luni a apărut într-o revistă creștină un reportaj despre două tinere creștine cunoscute ca fiind influenceri de succes. Cum au reușit cele două să obțină, într-un timp scurt, peste 15 milioane de abonați care le urmăresc pe rețelele de socializare? Totul a început cu un videoclip scurt...

Mass-media a schimbat foarte mult societatea. În urmă cu 25 de ani ar fi fost de neconceput ca niște adolescenți “normali” – adică fără avantaje sau performanțe deosebite – să ajungă celebri în toată lumea și să comunice cu milioane de oameni în fiecare zi.

Fie pe YouTube, pe Instagram, pe Snapchat sau pe TikTok, influencerii¹ sunt vedetele lumii digitale. Pe canalele lor, aceștia le povestesc fanilor (tineri) despre călătoriile sau relațiile lor, vorbesc despre modă sau oferă sfaturi despre machiaj și sănătate, precum și despre jocuri și sport. (“Povestirea” și “vorbirea” înseamnă aici prezentarea de imagini sau clipuri video). În multe cazuri este vorba și despre tot felul de distracții – mai exact, ceea ce le place oamenilor să vadă, oricât de superficial ar fi conținutul. Moralitatea nu mai are (aproape) nicio importanță.

Să devin influencer...

Care sunt calitățile de care ai nevoie pentru a deveni influencer? Bi-

1 Pentru cei care nu știu, termenul “influencer” (din engleză “to influence” – a influența) este folosit încă din anii 2000 pentru a descrie persoanele care, datorită unei prezențe puternice și a reputației de pe rețelele sociale, sunt folosite ca vehicule pentru publicitate și marketing (așa-numitul “influencer marketing”). (Sursa: Wikipedia)



neînțeles că nu există un profil standard cu calități, dar acestea includ cu siguranță: un aspect plăcut, o mare încredere în sine și plăcerea de a se prezenta pe sine. Nu în ultimul rând, arta persuasiunii este o calitate binevenită pe care experții în marketing o folosesc pentru a-și vinde cu succes produsele.

... este ceva lumesc?

Unii deja se întreabă de ce se răspândesc astfel de lucruri lumești într-o revistă creștină. Imagini, clipuri video și autopromovare – nu satisfac acestea pofta ochilor și trufia vieții? Nu ar trebui mai degrabă să atragem atenția asupra Cuvântului bun al lui Dumnezeu și asupra Celui care este mai frumos decât fiii oamenilor – Mântuitorul și Domnul nostru Isus Hristos? Sigur că da! Însă atunci când ne confruntăm cu tendințele timpului nostru – iar tinerii trăiesc în mijlocul unui peisaj mediatic – suntem chemați să analizăm tot ceea ce ne iese în cale și să păstrăm ce este bun (1 Tesaloniceni 5:21). Trebuie să împiedicăm fenomenele acestei lumi să devină fenomene ale creștinilor!

Sau poate fi și creștinesc?

Cele două tinere creștine menționate mai sus postează uneori un verset biblic printre clipurile lor video despre viața cotidiană, cum ar fi prepararea unei pizza sau micile lor dansuri (pe orice melodii). Ele vor să

își susțină credința și să arate că este mega cool să fii creștin!

A fi mântuit și a beneficia de iertarea păcatelor reprezintă într-adevăr motive de bucurie autentică (Luca 10:20). Este însă această bucurie motivul fericirii celor două tinere? Motivul pentru care nu vor să publice un videoclip creștin ne face să ciulim urechile: printre “abonații” lor se numără și persoane de alte religii, spun ele, și nu vor să le sperie în vreun fel ori să le dea impresia că doar credința lor este cea corectă și credința altora este greșită. Așa că nu ne miră faptul că preferă să apară la emisiunea “Verstehen Sie Spaß?” (“Știi de glumă?”), emisiune de farse din Germania.

Creștin = biblic?

Ceea ce numim astăzi “creștin” nu este neapărat biblic. Biblia ne arată clar statutul pe care îl au creștinii născuți din nou în lumea aceasta: nu-i aparțin ei, ci sunt străini. “De aceea nu ne cunoaște lumea, pentru că nu L-a cunoscut pe El [Hristos]”, se spune în 1 Ioan 3:1. Adevărații ucenici ai lui Isus, care îl urmează în mod consecvent pe Domnul lor (cuvânt cheie “follower”) și se lasă influențați de El și de “stilul Lui de viață” (cuvânt cheie “influencer”), nu trebuie să-și facă iluzii: în principiu, vor trăi aceleași experiențe ca Domnul lor, poate doar într-o formă ușor di-



ferită. Pentru că lumea nu s-a schimbat; ea îi compătimește, îi ignoră sau îi respinge în mod direct pe ucenicii lui Isus. Astfel, cine este aplaudat de lume trebuie să-și pună întrebări cu privire la viața sa de credință.

Adevărați ucenici (“followers”) ai lui Isus...

Domnul a spus odată: “Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși și să-și ia zilnic crucea și să Mă urmeze” (Luca 9:23). Tocmai am discutat pe scurt a doua parte a versetului. La acea vreme, în Imperiul Roman, oricine purta o cruce în spate prin oraș era condamnat la moarte. Așadar, Domnul spune că, urmându-L, trebuie să fim gata să acceptăm umilința din partea lumii.

Dar ce vrea să spună Domnul atunci când le pune condiția ucenicilor Săi să se lepede de ei înșiși? Înseamnă să-ți spui “nu” ție însuși. Înseamnă să renunțăm la noi înșine – la dorințele și la ideile noastre – în mod deplin. Aici nu mai este vorba despre mine și despre onoarea mea, ci doar despre El. El este la conducere și trebuie onorat. Ego-ul meu nu mai are niciun cuvânt de spus. Dacă vreau să-L urmez pe Isus, trebuie să renunț la mine însumi.

Lepădarea de sine contravine în mod clar stilului de viață general al zilelor noastre și, nu în ultimul rând, multor autopromovări

pe rețelele de socializare. “Oamenii vor fi iubitori de sine”, scria Pavel în perspectiva ultimelor zile ale creștinismului. Acesta este timpul în care trăim. Egoismul este prima trăsătură din fruntea listei viciilor menționate în 2 Timotei 3, care sunt excluse pentru ucenicii lui Isus. Sau poate că ne-am obișnuit deja cu unul sau cu altul dintre aceste vicii ori chiar am adoptat unele dintre ele?

... sau eroi creștini?

“Succesul nostru este un dar de la Dumnezeu” – așa își văd cele două tinere “cariera”. Dar ce se află în spatele succesului lor? Influencerii impresionează prin faptul că se prezintă pe ei înșiși și își prezintă ideile și activitățile într-un mod fermecător. Scopul este de a obține o popularitate ridicată (“număr de vizualizări”). Acest lucru este considerat un succes. Calitatea conținutului postat este secundară și adesea nu mai este examinată critic. Fie că suntem emițători sau receptori de mesaje “pe net”, trebuie să conștientizăm principiile care stau la baza acestor tendințe. Cei care se folosesc de conținutul creștin nu trebuie să se lase orbiți: doar ceea ce are aprobarea lui Dumnezeu, adică ceea ce este în conformitate cu Biblia și este făcut după gândul lui Isus, are valoare veșnică. Orice altceva nu ne ajută să progreseăm spiritual ci, în cel mai rău caz, ne îndepărtează de adevăr.



În comparație cu unele persoane “sus-puse” de astăzi, apostolul Pavel era un “demodat”. El nu a strălucit prin punctele sale forte sau prin succesele spirituale (și cât ar fi putut povesti despre ele!), ci prin “slăbiciunile” sale. Numai în cea de-a doua epistolă către corinteni găsim trei pasaje în care el relatează în detaliu suferințele sale pentru Hristos (2 Corinteni 4; 6; 11). Destinatarii scrisorilor sale pierduseră din vedere acest lucru: slujitorii lui Hristos nu trebuie să fie recunoscuți în primul rând pentru succesele lor vizibile, iar măreția lor spirituală nu se manifestă printr-o înfățișare plină de încredere în sine. Primul semn al unui adevărat slujitor este perseverența în circumstanțe nefavorabile (compară 2 Corinteni 6:4). Chiar și evenimentele și experiențele supranaturale nu sunt neapărat o dovadă a puterii active a lui Dumnezeu; acestea pot fi cauzate și de alte forțe. Pe de altă parte, cineva poate fi capabil de “orice răbdare și îndelungă-răbdare cu bucurie” doar atunci când este “întărit cu toată puterea, potrivit tăriei gloriei Sale” (Coloseni 1:11).

Viața apostolului Pavel ar putea fi rezumată prin 2 Corinteni 11:33: “Am fost coborât, într-un coș, printr-o fereastră, prin zid, și am scăpat...”. Mergea tot timpul “în jos”. Desigur, și lui Pavel i s-a permis să se urce o dată, mai sus decât toți cei-

lalți – până la al treilea cer, în paradis (2 Corinteni 12:2,4) – și Domnul i S-a arătat personal de mai multe ori (compară Fapte 18:9; 22:18; 23:11). Însă el a relatat aceasta cu reținere, pentru că dorea cu orice preț să evite ca cineva să aibă o părere mai bună despre el decât ceea ce era vizibil și audibil pentru toți (compară 2 Corinteni 12:6). El a preferat să se laude cu “slăbiciunile” sale, pentru că viața sa a fost marcată de trudă și de necazuri, de sărăcie și de griji. Chiar dacă a experimentat salvarea în multe feluri, aceasta a fost de multe ori doar o “evadare”. Iar la sfârșitul vieții sale, Pavel s-a aflat mai mult sau mai puțin singur, fără recunoaștere din partea oamenilor, fără o înmormântare fastuoasă.

Aprecieri, da – dar de la cine?

Ultima scrisoare a lui Pavel către Timotei sună oricum altcumva decât “mega cool”. Nu era însă viața lui excepțională? Cu siguranță, în anumite privințe nu ne putem compara cu el. În plus, în Europa de astăzi, trăim într-o societate relativ tolerantă. În această privință, viața de creștin nu este întotdeauna atât de grea precum a experimentat-o Pavel. Un lucru însă este important pentru noi: Pavel, în slujba sa pentru Domnul, nu era nici extremist și nici dur cu cei credincioși. Inima lui ardea pentru Domnul său. Hristos trebuia să fie înălțat în trupul său (Filipeni



1:20). În același timp, “dragostea lui Hristos” l-a constrâns “să prezinte pe fiecare om desăvârșit în Hristos”. Pentru acest scop s-a angajat cu toată puterea sa (Coloseni 1:28,29). Totuși, el nu a fost niciodată preocupat să placă oamenilor. Era riguros în această privință: “Dacă aș mai plăcea oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos” (Galateni 1:10).

În ciuda tuturor eforturilor și a dezamăgirilor prin care a trecut, Pavel era un om extrem de fericit. El a putut să le spună corintenilor: “întotdeauna bucurându-ne” (2 Corinteni 6:10). Pavel – și cu atât mai mult Domnul nostru – a arătat în viața sa că se poate să fii, pe de o parte, disprețuit și respins și, în același timp, să trăiești în dragostea Tatălui ceresc. Să ai aprobarea Domnului nostru și să fii deplin umplut de bucuria Lui întrece orice dispreț pe care l-am putea suferi din partea oamenilor.

Scopul nostru este “premiul chemării de sus a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:14). A-L vedea în curând pe Domnul nostru și a fi acolo unde este El, în gloria Sa, este un har minunat! Ne putem lipsi cu încredere de aplauzele oamenilor – oricât de tentant ar fi să avem câte-va sute sau mii de “spectatori” aici.

De la “follower” la influencer

Johann Wolfgang von Goethe a spus odată: “Spune-mi cu cine

umbli și îți voi spune cine ești; dacă știu cu ce te ocupi, știu ce poți deveni”.

Goethe a fost un om fără Dumnezeu, dar această afirmație conține mult adevăr. Persoana cu care mă preocup mai mult este cea care mă influențează mai puternic. Dacă este cu mine Fiul lui Dumnezeu, care îmi este mai prețios decât orice altceva, mă voi transforma în chipul Lui (2 Corinteni 3:18). Apoi, nu este exclus să devin un influencer – nu pentru

- modă,
- produse cosmetice,
- sau orice altceva,

ci pentru

- cel mai bun Domn din lume și
- cea mai mare ofertă din lume.

Să ne gândim la tesaloniceni: ei erau în același timp imitatori (“follower”) și modele (“influencer”). Lucrul uimitor este că de la ei Cuvântul Domnului a răsunat peste sute de kilometri; credința lor în Dumnezeu s-a răspândit “în orice loc” (1 Tesaloniceni 1:8) – pe vremea aceea chiar și fără un canal de socializare!

*Hartmut Mohncke
(preluat din revista pentru tineri
Folge mir nach, 09/2020, p.4-7)*

Tiparul potrivit

Am vrut să iau condeiul și să încerc să scriu,
Ceva ce n-au scris alții, sub cerul albăstriu,
Să fac ceva ce nimeni vreodată n-a putut...
Să-mi construiesc destinul, deși eu sunt din lut;
Prin lumea cea deșartă să umblu dezlegat,
Să pot fi pentru alții o pildă de urmat.

Iar ca să fac eu singur ce nimeni n-a gândit,
Am căutat prin vremuri tiparul potrivit.
Să văd dacă există pe lume cineva...
Căci de la mine nu cred că pot să fac ceva;
O faptă sau lucrare, un lucru rafinat,
Ca să mă las în ele, deplin influențat!

Dar am văzut că nimeni și niciun muritor,
Nu poate să-mi inspire destinul salvator.
Iar toată căutarea s-a dovedit în van,
Oprindu-mi împlinirea mărețului meu "plan"
Căci lucrurile lumii nicicum n-au ajutat,
Ci mai mult în păcate adânc m-am afundat.

Și-n timpul căutării s-a întâmplat ceva...
Am fost găsit eu însumi de către Cineva;
Căci El mi-a scris destinul, atunci când m-a salvat,
Isus, Stăpânul vieții ce-n moarte a călcat.
Ce slabă socoteală... cât timp am irosit...
Când doar era nevoie ca eu să fiu găsit!

Acum eu, soarta vieții, o am doar în Isus,
Căci El mi-a șters păcatul și pace mi-a adus.
Iar viața desfășoară împrejurări prin har;
În Domnul vieții mele eu am și scut și far!
El îmi conduce pașii în viața pe pământ,
Primesc călăuzire prin sfântul Său Cuvânt.



În oameni sau în lucruri m-am încrezut ușor;
Dar niciuna din ele n-a fost de ajutor...
Căci omul face fapte și umblă rătăcit,
Doar Unul Singur este Cel Vrednic de privit.
Eroul ce rămâne de-a pururi adorat,
Iar sufletu-mi în veacuri pășește împăcat.

Am vrut să-mi scriu destinul, cum orice om ar vrea,
Dar în mândria lumii nicicând eu n-aș putea.
Conduc de influențe, venite din păcat,
Mă îndreptam spre moarte, în iadul blestemat.
Dar jertfa mântuirii, a Domnului Isus,
Mi-a modelat destinul ca să mă ducă sus!

Dragoș Iosif



Creștinul și rețelele de socializare

Telefoane mobile, calculatoare, rețele sociale... Cum să le folosim? Ce zice Scriptura? Tinerii cunosc mult mai bine decât cei mai în vârstă ceea ce oferă tehnologia. Cu toate acestea, privind în urmă, realizăm că ne-am obișnuit să avem relații mai puțin profunde decât în perioada în care nu beneficiam de toată această tehnologie.

“Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar eu nu mă voi lăsa stăpânit de nimic” (1 Corinteni 6:12). Prin urmare, există lucruri care nu sunt folosite din punct de vedere spiritual. Cuvântul “stăpânit” înseamnă și “controlat”: eu nu mă voi lăsa controlat de nimic. Tehno-

logia ne poate stăpâni. Sună telefonul și vreau să merg să mă uit, chiar dacă este ceva la mine în vizită și vorbește cu mine în acel moment!

“Toate sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute folosul său, ci pe al altuia” (1 Corinteni 10:23,24). Conform acestui pasaj din Cuvânt, trebuie să ne punem două întrebări: este folositor un anumit lucru, chiar dacă este îngăduit? Mă zidește acel lucru?

Ori de câte ori privesc ceva, este esențial să mă întreb: lucrul acela îmi va face bine sau rău?



Anonimatul

Este oare suficientă legătura printr-un mesaj text cu o persoană cuprinsă de singurătate? Ne gândim că în asemenea situații aceasta nu este îndeajuns. Cel mai bine este să te vezi cu cealaltă persoană, să o vizitezi sau cel puțin să îi telefonezi, pentru a avea o relație adevărată. Ca să nu mai vorbim de rugăciune, în primul rând. Atunci când apostolul Ioan scria unui frate sau unei surori preaiubite, dorința lui era să poată vorbi cu ei în mod personal (2 Ioan 12; 3 Ioan 13,14).

Apostolul Pavel a scris credincioșilor din Roma o epistolă foarte importantă, însă dorința lui arzătoare era să îi vadă față către față, ca să îi întărească și să aibă parte de mângâiere reciprocă prin legătura frățască (Romani 1:11).

Ne putem imagina lucruri neadevărate în spatele unui mesaj scris!

Nu trebuie ca relația “prin mesaje text” să împiedice relația directă. Într-o asemenea situație ne va fi din ce în ce mai greu să ne apropiem unii de alții. Vorbim despre rețele de socializare, însă ne apropiem tot mai puțin de ceilalți, preferăm mai degrabă să ne jucăm singuri decât să ieșim pentru a ne juca cu prietenii! Ajungem să ne

retragem în noi înșine, lucru care nu este bun, deoarece avem nevoie unii de alții. Mesajele text pe telefon nu trebuie să înlocuiască faptele, precum vizitarea unei persoane bolnave... Scrierea unei scrisori, sunarea cuiva la telefon sunt lucruri care necesită timp și așteptare pentru a primi un răspuns. Însă nu mai dorim să așteptăm!

“Iar peste toate acestea, [îmbrăcați] dragostea, care este legătura desăvârșirii” (Coloseni 3:14). Trebuie să manifestăm această dragoste mai mult decât prin mesaje.

În viața noastră intervin multe schimbări. Iosif a fost vândut și a ajuns în Egipt – o mare schimbare apărută în viața lui, dar el a păzit Cuvântul lui Dumnezeu și atunci când a fost ispitit (Geneza 37: 2, 28).

Oare nu arăt doar latura bună a vieții mele pe rețelele de socializare? Lucrul acesta îi zidește pe ceilalți? Nu urmăresc să mă pun pe mine în prim-plan prin distribuirea de selfie-uri pe rețelele de socializare, fiind în contradicție absolută cu Scriptura, în care Domnul ne înțeamnă să ne lepădăm de noi înșine? Atunci când cineva îmi trimite un mesaj text cu caracter privat



sau confidențial, îl transmit altora sau îi cer în prealabil permisiunea pentru a-l distribui mai departe? “Dragostea nu se poartă necuviincios” (1 Corinteni 13:5).

Putem afirma și faptul că ecranele sunt cronofage (adică consumă mult timp). Cât de mult timp petrecem vizionând filme sau navigând pe internet! După 3 sau 4 ore de jocuri mă mai aflu încă în sfera vieții reale? Nu! Mai sunt capabil să mă interesez de alții? Să ajut la treburile casei? Cu ce anume se preocupă duhul meu?

Întotdeauna cufundarea într-o lume virtuală face tot mai dificilă întoarcerea la realitate. Dependența este legată de această primă problemă. “Drogul” și-a făcut efectul. Nu mai putem trăi fără telefon și ne simțim bine când îl folosim. De exemplu, trebuie să ne uităm întotdeauna la ultima notificare ce tocmai a sosit înainte de a adormi... sau ne simțim obligați să răspundem la telefon în mijlocul unei conversații cu altcineva. În acest caz suntem înrobiți, iar smartphone-ul a devenit un idol.

“Și nu vă conformați veacului acestuia, ci fiți transformați, prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, cea bună

și plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2).

Suntem obligați să folosim tehnologia, însă Domnul trebuie să aibă autoritate și în sfera aceasta. Mijloacele actuale sunt diferite de cele folosite cu câțiva ani în urmă; acum sunt rapide și ușor accesibile acasă. De asemenea, putem accesa lucruri rele fără să vrem. Bineînțeles că aceia care îi slujesc lui Satan practică aceasta în mod voit. Este ușor să dăm click pe un site murdar și să nu ne vadă nimeni, în afară de Dumnezeu. Să nu uităm că diavolul este prințul acestei lumi. Noi suntem în lume, dar nu suntem din lume.

Sub protecția anonimatului credem că putem face anumite comentarii sau putem spune anumite lucruri fără a ne dezvălui identitatea și răspândim astfel venin pe internet (de exemplu, criticând cutare locație de cazare sau cutare produs). Riscăm astfel să nu vorbim ca niște creștini. Viața virtuală, care câștigă mult teren, trebuie trăită precum viața reală: să fim autentici. Suntem foarte atenți la imaginea pe care o oferim. Îi putem înșela pe alții, dar Dumnezeu ne vede așa cum suntem. Mărturia pe care o dăm în viața reală ar trebui să fie aceeași cu cea pe care o



dăm pe Facebook.

Cum să utilizăm tehnologia cu înțelepciune?

Asemenea lui Daniel, să alegem în inima noastră să nu ne întinăm, însă nici să nu ne așezăm sub vreo lege.

Există laturi pozitive ale tehnologiei: obținerea de informații cu rapiditate, apelul pentru a obține ajutor, folosirea acestui mijloc pentru a ne hrăni cu lucruri spirituale. Dar avem nevoie de discernământ pentru a ști cum să alegem site-urile “bune” care nu “forțează sensul” Cuvântului lui Dumnezeu și unde există învățătură sănătoasă.

Trebuie deci să alegem bine lucrurile la care privim, iar aceasta necesită o anumită disciplină.

“Nu voi pune înaintea ochilor mei niciun lucru al lui Belial” (Psalm 101:3).

Și El mi-a zis: “Fiu al omului, ai văzut ce fac în întuneric bătrânii casei lui Israel, fiecare bărbat în camerele lui cu chipuri? Pentru că ei zic: «Nu ne vede Domnul! Domnul a părăsit țara»” (Ezechiel 8:12).

*Întâlnire pentru tineri, 30 mai 2018
(preluat de pe <https://biblepour-lesjeunes.fr/le-chretien-et-les-re-seaux-sociaux/>)*



Răspunsuri la obiecții

“Eu nu am aceeași opinie ca tine.”

Nu contează aceasta, fiindcă Isus poate salva oameni cu tot felul de opinii și crezuri. Tu ești păcătos, iar dacă recunoști acest lucru înaintea Lui, vei dovedi faptul că El a venit în lume pentru a salva păcătoșii.

“Fac tot ce pot.”

Lucrul acesta nu funcționează; oare nu au existat momente în viața ta în care ai fi putut să faci mai mult? Prin urmare, nu ai făcut tot ce ai putut. Dumnezeu spune: “Nu este niciunul care practică bunătatea”, iar tu nu faci excepție de la regulă.

“Dar dacă un om este sincer, nu este bine?”

Sinceritatea este o calitate de dorit, dar nu îndeajuns. Persoana care a direcționat trenul accelerat pe linia greșită a fost sinceră, dar lucrul acesta nu a împiedicat trimiterea în eternitate a zeci de oameni. Zilele trecute ziarele au relatat istoria unei doamne din vestul Angliei, care, din greșeală, a luat otravă în locul unui somnifer; ea fost foarte sinceră în acțiunea ei, dar sinceritatea nu i-a salvat viața. Mai întâi apucă pe calea cea dreaptă, apoi fii cât de sincer îți stă în putință.

“Există însă prea mulți ipocriți în lumea aceasta.”

Este adevărat faptul că există mulți ipocriți, însă tu ai o ocazie minunată să fii un creștin adevărat. Oricum, ai întâlnit niște creștini adevărați și ai fi un nebun să respingi un lucru real doar pentru că există în circulație și falsuri. Nu arunci monedele veritabile fiindcă circulă și unele contrafăcute.

“Însă vom fi condamnați dacă nu credem ce ne spui?”

Dacă Îl respingi pe Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu este clar. Ceea ce spune El va avea efect asupra ta.

“Cel care crede în El nu este judecat; dar cel care nu crede a și fost judecat, pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu” (Ioan 3:18).

“... și cine nu se supune Fiului nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3:36).

“... cine nu crede va fi condamnat” (Marcu 16:16).

“Însă eu nu sunt responsabil că mă aflu în această lume, nici în pericolul de care vorbești.”

Este adevărat, însă ești responsabil că stai într-un loc periculos. Trezești din somn un om care se află într-o casă în flăcări și îi spui că singura lui cale de scăpare este pe scara de incendiu de la fereastră. Oare îți va răspunde el astfel?

— Eu nu sunt responsabil de incendiu, deci nu îmi fac griji.

Bineînțeles că nu. Sau va rămâne oare un om pe un vapor care se scufundă, deoarece el nu este responsabil de eșuarea acestuia pe stânci? Nicidecum, ci se va urca într-o barcă de salvare, dacă are această șansă. Iar dacă tu rămâi în păcatele tale, departe de Dumnezeu, care a pregătit o cale de salvare pentru tine, ești un nebun — nici mai mult, nici mai puțin.

“Însă cum putem ști că merită să obținem salvarea?”

Vino și probează tu însuți: aceasta este cea mai bună cale. Proba budincii o faci mâncând-o.

“Gustați și vedeți că Domnul este bun! Ferice de omul care se încrede în El”.